

Genç Kalemler 1 'Antolojisi'

*"Türkiye'nin her yerinden yazan genç kalemlerin, şiirlerini demlediği
sıcak bir yuvadır bu kitap."*

Düzenleyenler
Alican SOFU & Enes BAŞAK

Genç Kalemler Antolojisi; Birbirinden değerli kalemlerin toplandığı, kalemin dile geldiği bir kitap.

Ayrı illerden ama aynı yürekte bir araya gelen şairlerimizin gönül miraçlarının aşk koktuğu bir kitap...

“Aşk” sözcüğüne gönülleriyle mana katan, dizeleriyle ruhlarının coşkunu dile getiren ruhların toplandığı bir kitap...

Her aşk kendinden bahsettirmek ister, her gönül menziline ulaşmak, ona bir şeyler söylemek ister.

Her aşk kavuşmak için emek verilmesini ister. Birbirinden farklı 20 adet şairimizin emeklerinin yer aldığı bu kitap her sayfasıyla kendinizi bulacağınız, her dizesiyle kalbinizin sızlayacağı, hatıralarınıza ses veren onlarca şiirleriyle gönüllerinizi, aşkınızı kucaklamaya geliyor. Şimdi şiir zamanı, şimdi aşk zamanı.

Şimdi “aşk”ın kendisini ifade etme zamanı...

Gönlümüze neler söyleyecek, onu dinleyelim şimdi... Aşk’a bir adım daha yol almaya hep birlikte başlayalım...

Alican SOFU & Enes BAŞAK

Destekçilerimiz
(Abdullah ÖZDOĞAN)

Şair ve Ses Sanatçısı
(Kral Grubu Genel Yayın Koordinatör Yrd.)

Herkesin bir şiiri, her şiirin pek çok kişisi var...

Her şiir bir yara kapar, her yara bir çok şiir yazar...

Şiir öyle bir şeydir ki yazanı aşk, yazılanı aşık yapar...

25 Kardeşim, 25 kanayan kalem...

Yüreklerine batırdıkları kalemin ucundan kelimeleri nazikçe kağıda bırakmışlar incitmeden...

Bir yazılan, bin okunur...

Yüz bin okunsun...

Sevgilerimle...

Destekçilerimiz
(Ozan ÇAĞLAR)

Söz Yazarı & Ses Sanatçısı

İnsanoğlunun edebiyatla tanışması, doğduğu anda can paresinden duyduğu “ninni” ile başlar. Yaş ilerledikçe şiirle, müzikle, romanla tanışır ve bunların içerisinden ruhunun haz aldığı türlere ilgisi artar. Zamanla bunların alt dalları ve türleri ile derinlere dalarak edebi seyahatine devam eder. Bu noktada ilgisini çeken, ruhuna ışık tutan şairleri, yazarları keşfeder ve hayranlıkla yazdıklarını benimser. Hatta o şiirlerde, hikâyelerde yer alan kahramanlar ile kendini özdeşleştirerek, onların acılarını, sevinçlerini, kaygılarını taşır. Bir nevi, yazarın kalemiyle kendi yaşam çizgisini aynı düzleme taşır. Şiir deryasında yüzen bizlerin de, şiirlerini benimsediği birçok şair, yazar ve üstâd olmuştur yaşantımızda.

Faruk Nafizler, Necip Fazıllar, Nazımlar, Ümit Yaşarlar ve niceleri. Bundan sonra da olmaya devam edecektir. Yani neslin şiire, edebiyata, sanata ilgi duyması noktasında yapılan çeşitli çalışmalardan birisi olan “Genç Kalemler Antolojisi” , taşıdığı misyon ve anlam bakımından takdire şayan bir çalışmadır. Amaç olarak takdir ettiğim, ancak uygulama olarak eleştirdiğim birçok antoloji çalışmasının arasından sıyrılarak hak ettiği yeri bulacağını düşündüğüm bu antoloji çalışmasına öncülük eden genç neslin usta kalemlerinden, sesi ve yorumu ile yüreğime kurşun sıkkan sevgili kardeşim Alican SOFU’yu ve ekip arkadaşlarımı kutluyor, sanata, edebiyata ve Türk Kültür dünyasına kazandırdıkları eserlerin daim olmasını temenni ediyorum.

Sanatçı Ozan ÇAĞLAR'ın kaleminden.***Yalan'kara***

Ah be Hoca,
 Biliyorsun ne çok umutlar taşıdı
 Ankara'ya gelen otobüsler.
 ..ki ne çok iç sızlattı,
 üç beş eşya sırtında hamallar,
 ..ki evsizlere ev oldu otogarlar...
 Ah be hoca,
 Bilirsin Ankara'nın eski aşklarını.
 Erkek gibiydi kızları,
 mert, yalansız, hilesiz, dolansız..
 Adam gibiydi adamları,
 yürüyüşü başka, bakışı başkaydı.
 Şimdi Onlarda sahte oldular,
 tıpkı Ankara gibi.
 ...ki kavgaları da başkaydı Ankara'nın.
 Artık göğüs göğse muharebe
 yok Ankara'da.
 Fitne fesat, sille tokat!
 Kazanın kaynadığı,
 "sıfır" noktası oldu Ankara.
 Yaprakları da başka düşer,
 yorgun asfaltlarına.
 Denizin yoktu ama,
 Yine de sevilirdin be Ankara.
 Soğuk yüzün, hüzne değse de,
 bir başkaydı arkadaşlığın,
 bir başkaydı aşkların be Ankara.
 Yüzüne gülen, kuyunu kazar olmuş,
 hüznünü bilen, ele satar olmuş,

elini sallasan puшта çarpar olmuş...
Gayrı umutlarımı attım çöpe,
..ki teselli vermez artık gül bahçen.
Ben sana çoktan küstüm Ankara!...
Oysa ki, bu mazbut hikâyede,
sana yazacağım naatlar çok olmalıydı.
Yüreğimin en derinlerine sakladığım,
“aydınlık” yüzünden bahsetmeliydim.
Her dem güven veren,
o aydınlık yüzünden.
Artık ne yüzün aydınlık,
ne de kavgaların mertçe..
Kahpe bir kanser girmiş içine,
yer de bitirir seni,
farkında mısın Ankara?
Sen de yoksan artık ben,
kime sığınırım?
kiminle dertleşirim?
kime giderim Ankara?
Çayırlarına uzanıp,
masmavi gökyüzünü göremeyeceksem,
ve koşamayacaksam kırlarında,
..ki gönlümün kavruk kırsalını,
Cennet bahçesi yapamayacaksam sevginle,
ne gereğin var ha?
Kaldır artık sis perdesini Ankara!

.....

E hadi, ne duruyorsun?

.....

Anladım, duymuyorsun söylediklerimi.

Sende kabul ettin karanlığı değil mi?

Bu çirkef, bu kokuşmuş bela,

seni de yedi değil mi?

Ah be Ankara,

yüreğine örülen taşlarla,

Taş/kent mi oldun ha?

“Artık gözlerin masmavi bakmıyor Ankara!

Bundan sonra senin adın YALAN’KARA...”